

2 Timoteut

1 ¹ Timoteut, birit të dashur: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit, dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. ² E falënderoj Perëndinë, të cilit i shërbej sikurse edhe të parët e mi me ndërgjegje të pastër, se pa pushim të kujtoj në lutjet e mia, ditë e natë; ³ dhe, kur kujtoj lotët e tu, kam shumë mall të të shoh që të mbushem me gëzim, ⁴ sepse kujtoj besimin e sinqertë që është në ty, i cili më parë ishte te gjyshja jote Loide dhe te nëna jote Eunike, dhe jam i bindur se është edhe te ti. ⁵ Për këtë arsye po të kujtoj ta zgjosh dhuntinë e Perëndisë që është në ty me anë të vënies së duarve të mia. ⁶ Sepse Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike, por force, dashurie dhe urtësie. ⁷ Mos ki turp, pra, të dëshmosh Zotin tonë, as mua, të burgosurin e tij, por hiq keq bashkë me mua për ungjillin, sipas fuqisë së Perëndisë, ⁸ që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të tij dhe sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përpara Dllimit të kohëve ⁹ dhe tani u shfaq me anë të dukjes së Shpëtimtarit tonë Jezu Krishtit, që e prishi vdekjen dhe nxori në dritë jetën dhe pavdekësinë me anë të ungjillit, ¹⁰ për të cilin unë u caktova predikues, apostull dhe mësues i johebrenjve. ¹¹ Për këtë arsye unë po vuaj edhe nga këto gjëra, po nuk kam turp, sepse e di kujt i kam besuar dhe jam i bindur se ai është i zoti ta ruajë visarin tim deri në atë ditë. ¹² Ruaje modelin e fjalëve të shëndosha që dëgjove prej meje me besim dhe dashuri, që janë në Krishtin Jezus. ¹³ Ruaje visarin e mirë me anë të Frymës së Shenjtë që rri te ne. ¹⁴ Ti e di se të gjithë ata që janë në Azi më kthyen krahët, dhe midis tyre Figeli dhe Hermogeni. ¹⁵ Zoti i dhëntë mëshirë familjes së Onesiforit, sepse shpeshherë më dha zemër dhe nuk pati turp nga prangat e mia; ¹⁶ madje, kur erdhi në Romë, më kërkoi me shumë zell dhe më gjeti. ¹⁷ Zoti i dhëntë të gjejë mëshirë nga ana e Zotit në atë ditë. Ti e di më mirë se askush sa shërbime më bëri në Efes. ¹⁸ Ti, pra, biri im, forcohu në hirin që është në Krishtin Jezus;

2 ¹ dhe ato që dëgjove nga unë përpara shumë dëshmitarëve, jepua njerëzve besnikë, që do të jenë të aftë të mësojnë edhe të tjerë. ² Ti, pra, duro pjesën tënde të vuajtjeve, si një ushtar i mirë i Jezu Krishtit. ³ Sepse asnjë nga ata që shkojnë ushtarë nuk ngatërrohet me punërat e jetës, që t'i pëlqejë atij që e mori ushtar. ⁴ Po ashtu, nëse dikush merr pjesë në gara, nuk kurorëzohet po të mos ketë luftuar sipas rregullave. ⁵ Bujku që mundohet duhet ta marrë i pari pjesën e fryteve. ⁶ Mendo për ato që të them, sepse Zoti do të të japë mend për të gjitha. ⁷ Kujto që Jezu Krishti, nga Dsi i Davidit, u ngjall së vdekuri sipas ungjillit tim, ⁸ për të cilin unë po vuaj deri edhe në pranga posi keqbërës; por fjala e Perëndisë nuk lidhet në pranga. ⁹ Prandaj unë i duroj të gjitha për shkak të të zgjedhurve, që ata të kenë shpëtimin që është në Krishtin Jezus, bashkë me lavdi të përjetshme. ¹⁰ Kjo fjalë është e vërtetë, sepse, nëse ne vdiqëm me të, me të edhe do të rrojmë; ¹¹ në qoftë se vuajmë, do të mbretërojmë

bashkë me të; po ta mohojmë, edhe ai do të na mohojë. ¹²Nëse jemi të pabesë, ai mbetet besnik, sepse ai nuk mund të mohojë vetveten. ¹³Ua kujto atyre këto gjëra, duke u përbetuar përpara Zotit të mos hahen kot me fjalë pa asnjë dobi, në dëm të atyre që dëgjojnë. ¹⁴Mundohu të dalësh përpara Perëndisë si i sprovuar, si punëtor që nuk ka pse të turpërohet, që thotë drejt fjalën e së vërtetës. ¹⁵Shmangu nga fjalët e kota dhe profane, sepse do të çojnë në pabesi, ¹⁶dhe fjala e tyre do të brejë si një gangrenë; ndër këta janë Himeneu dhe Fileti, ¹⁷të cilët dolën jashtë rrugës së të vërtetës, duke thënë se ringjallja ka ngjarë dhe përmbysin besimin e disave. ¹⁸Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vullë: “Zoti i njeh të vetët”, dhe: “Le t’i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit”. ¹⁹Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa për të nderuar; të tjerat për të mos nderuar. ²⁰Pra, në qoftë se dikush pastrohet nga këto gjëra, do të jetë një enë nderi, e shenjtëruar dhe e dobishme për të zotin, e përgatitur për çdo vepër të mirë. ²¹Largohu nga pasionet rinore dhe bjeru pas drejtësisë, besimit, dashurisë dhe paqes bashkë me ata që e thërresin në ndihmë Zotin me zemër të pastër. ²²Shmang gjithashtu diskutimet e marra dhe pa mend, duke ditur se shkaktojnë grindje. ²³Sepse shërbëtori i Zotit nuk duhet të zihet, por të jetë i butë me të gjithë, i aftë për të mësuar njerëzit dhe i durueshëm, ²⁴duke i mësuar me butësi kundërshtarët, me shpresë se Perëndia ua jep atyre të pendohen, që arrijnë të njohin të vërtetën, ²⁵dhe të vijnë në vete, duke shpëtuar nga laku i djallit, që i ka zënë robër të vullnetit të tij. ²⁶Dhe dije këtë: në ditët e fundit do të vijnë kohë të vështira,

3 ¹sepse njerëzit do të jenë egoistë, lakmues parash, mburravecë, krenarë, blasfemues, të pabindur ndaj prindërve, mosmirënjohës, të paudhë, ²të padhembshur, të papajtuëshëm, shpifës, të papërbajtur, mizorë, që s’e duan të mirën, ³tradhtarë, kokëshkretë, fodullë, dëfrimdashës më fort se perëndidashës, ⁴të perëndishëm në dukje, por mohues të fuqisë së saj; edhe nga këta largohu. ⁵Sepse prej këtyre janë ata që futen nëpër shtëpi dhe i bëjnë për vete femrat e ngarkuara me mëkate, të sunduara nga pasione të ndryshme, ⁶të cilat mësojnë gjithnjë dhe kurrë nuk mund të arrijnë në njohjen e plotë të së vërtetës. ⁷Dhe sikurse Janesi dhe Jambresi i kundërshtuan Moisiut, po kështu edhe këta i kundërvihen së vërtetës; janë njerëz mendjeprishur, të neveritshëm në çështjen e besimit. ⁸Por këta nuk do të shkojnë shumë përpara, sepse marrëzia e tyre do të dalë në shesh për të gjithë, ashtu sikurse u ngjau edhe atyre. ⁹Dhe ti ndoqe nga afër mësimin tim, sjelljen, këshillat, besimin, durimin, dashurinë, ngulmin, ¹⁰përndjekjet, vuajtjet që më ndodhën në Antioki, në Ikonio, dhe në Listra; ti e di çfarë përndjekjesh hoqa, por Perëndia më shpëtoi nga të gjitha. ¹¹Të gjithë ata që duan të rrojnë me perëndishmëri në Krishtin Jezus do të përndiqen, ¹²por njerëzit e këqij dhe mashtrues do të shkojnë keq e më keq, duke gënjer dhe duke u gënjer vetë. ¹³Por ti qëndro në ato që mësove dhe u binde plotësisht, duke e ditur prej kujt i mësove, ¹⁴dhe se që nga fëmijëria i njeh Shkrimet e shenjta, të cilat

mund të të bëjnë të ditur për shpëtimin me anë të besimit që është në Krishtin Jezus. ¹⁵I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreqje dhe për edukim me drejtësi, ¹⁶që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, tërësisht i pajisur për çdo vepër të mirë. ¹⁷Po të përbej, pra, përpara Perëndisë dhe Zotit Jezu Krisht, që ka për të gjykuar të gjallë e të vdekur, në dukjen e tij dhe në mbretërinë e tij: **4** ¹prediko fjalën, ngul këmbë me kohë e pa kohë, kritiko dhe qorto, këshillo me çdo durim e doktrinë. ²Sepse do të vijë koha kur njerëzit nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë, por, sipas ëndjeve të veta, do të mbledhin grumbull mësues për të gudulisur veshët ³dhe do t'i largojnë veshët nga e vërteta e do t'i sjellin drejt përrallave. ⁴Por ti rri syçelë në çdo gjë, duro vuajtjet, kryeje punën e ungjilltarit, përmbushe plotësisht shërbesën tënde. ⁵Sa për mua, po derdhem si ofertë pije, dhe koha e nisjes sime arriti. ⁶Luftën e mirë e luftova, e përfundova vrapimin, e ruajta besimin. ⁷Pas kësaj më pret gati kurora e drejtësisë që Perëndia, gjykatësi i drejtë, do të ma japë atë ditë, dhe jo vetëm mua, por edhe gjithë atyre që presin me dashuri të shfaqurit e tij. ⁸Përpiku të vish shpejt tek unë, ⁹sepse Dema më la, sepse deshi këtë botë, dhe iku në Thesaloniki; Kreshenci në Galati, Titi në Dalmaci. ¹⁰Me mua është vetëm Lluka; merre Markun dhe sille me vete, sepse e kam shumë të dobishëm për shërbesë. ¹¹Tikikun e dërgova në Efes. ¹²Kur të vish, sill mantelin që lashë në Troadë, pranë Karpit, dhe librat, sidomos pergamenat. ¹³Aleksandri, remtari, më bëri shumë të këqija; Zoti ia shpagoftë sipas veprave të tij. ¹⁴Ruaju edhe ti prej tij, sepse ka qenë kundërshtar i madh i fjalëve tona. ¹⁵Në mbrojtjen time të parë në gjyq askush nuk qe me mua, por të gjithë më lanë; kjo të mos u numërohet për faj. ¹⁶Por Zoti më ndenji pranë dhe më dha fuqi, që me anën time predikimi i ungjillit të kryhej plotësisht dhe ta dëgjonin të gjithë johebrenjtë; dhe unë shpëtova nga goja e luanit. ¹⁷Edhe Zoti do të më shpëtojë nga çdo vepër e keqe dhe do të më ruajë për mbretërinë e tij qiellore. Lavdi atij në shekuj të shekujve. Amen. ¹⁸Të fala Prishilës dhe Akuilës dhe shtëpisë së Onesiforit. ¹⁹Erasti mbeti në Korint, por TroDmin e lashë të sëmurë në Milet. ²⁰Përpiku të vish përpara dimrit. Të përshëndetin Eubuli, Pudenti, Lini, Klaudja dhe të gjithë vëllezërit. ²¹Zoti Jezu Krisht qoftë me frymën tënde! Hiri qoftë me ju! Amen. ²²Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezu Krishtit, sipas besimit të të zgjedhurve të Perëndisë dhe njohjes të së vërtetës që është sipas perëndishmërisë,